

Og så til Læsø

Mandag morgen stævner Læsøfærgen ud fra Frederikshavn i stille vejr med høj blå himmel. Svend Erik og jeg ser frem til at slutte feriens oplevelser med deltagelse i Læsø 3-dages. Vi har været med et par gange men aldrig løbet nogle baner, så det bliver spændende.

Tirsdagens tur i klit og plantage bliver da også en oplevelse. Der er stemning på stævnepladsen langt inde i skoven mellem fyr og birk. 300 mennesker – og deres biler – fylder faktisk noget, og her er plads til klubsammenhold og snak på tværs af klubber og klasser.

D60 får, som de andre svære baner, lov til at starte lige ud i klitten. Hvor er det herligt at kunne læse og bruge kurverne uden at skulle kigge efter, hvor mange sten og klippestykker man er ved at falde over.

Der er forholdsvis tørt mellem træerne, men det er tydeligt, at der har været enormt meget vand på de flade områder. Derfor bliver jeg også lidt "afsporet", da jeg tror, jeg har sump som opfang på vej til min post 6 men faktisk overser det våde.

Inde i skoven bliver kurvebilledet sværere at læse, for der er flere små ujævnheder i virkeligheden end på kortet, og så er der en, for mig at se, enormt dyb grøft.

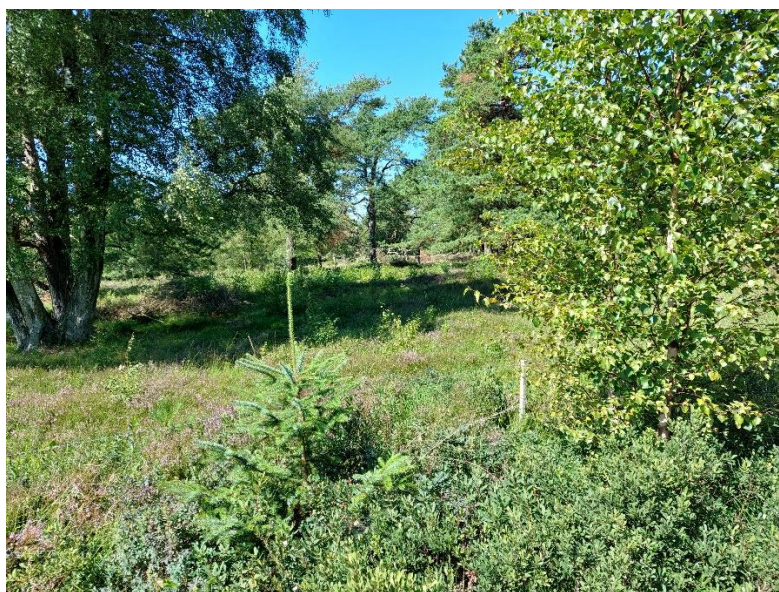
De andre griner bagefter lidt af mig, men jeg ville altså ikke forsøge at hoppe over den.

Der var fluer, myg og flyvende myrer i luften, men hvor var alle de kantareller, der bliver snakket så meget om.

Jeg fandt et sted. Midt på stien på vej til min post 10 var der en tør plet med sol og her væltede så mange kantareller op, at de også var blevet trådt i stykker af løbere, der har haft mere travlt end mig.

Sidst i tabellen, men alligevel tilfreds, kan jeg nyde aftenhyggen på campingpladsen. Jeg kan mærke at fem svære løb i klipper har trænet mig i at læse kurver og andre detaljer og ikke kun løbe efter de sikre opfang.

Onsdag er terrænet anderledes. Vi skal i den sydlige del af Læsø Plantage, som er mere plantageagtig men dog med områder med hede og sump og selvfølgelig mange indlandsklitter.

Instruktionen til dagens løb var helt rigtig. Der stod, at det var stirtigt, men mange stier blev ikke brugt ret meget og kunne derfor fremstå som ret tilgroede. Jo tak, jeg går lige forbi den jeg skulle have brugt til post 4, men læser mig fint ind i gule og hvide områder og er godt tilfreds indtil jeg står ved en grøft! Vend om. 180 grader, der står posten og så kan jeg jo vende en gang mere og fortsætte til post 5. I de åbne områder er der rigtig meget ny vækst af birk, men de grønne områder kan sagtens findes, når man kigger efter ældre bevoksning.

Jeg havde frygtet at skoven ville være som når man løber ved Skagen, tæt og ufremkommelig. Men der er åbent med høje fyrretræer og man bevæger sig på et blødt mostæppe med lyden af knasende tørre fyrrekogler i ørerne.

Det er en smuk dag.

Der er lagt op til fælles hyggeaften ved Saltsyderiet.

Mange løbere har lavet klubaftaler, pakket madkurve eller bestilt mad hos de lokale. Det bliver et par hyggelige timer, som får stor ros fra mange klubber.

Torsdag skal vi så rigtig testes. For efter oprydning og pakning på campingpladsen står den på lang distance i de åbne klitter.

Hvis der manglede højdemeter i skoven onsdag, så får vi dem til rigelighed her. Men til forskel fra svenske stybbe, så er klitterne til at læse, der er frit udsyn, grønt er grønt og der er ikke gemt u-tegnede blå områder. Mange løbere er udfordrede i klitterne, så måske er det mit held, at det går så langsomt, at jeg ofte når at læse kortet og finde en fornuftig vej.

De langsomme skridt i lyngen akkompagneres af lyden af græshopper og jeg nyder synet af mange guldsmede.

Det har været en god oplevelse at være på Læsø som løber. Der har været en super stemning i skoven og når man gik rundt på campingpladsen, oplevede man at løbere fra forskellige klubber fik snakket rigtig meget sammen, så fællesskabet har også været i højsæde der.

Tak for tre gode dage.

/Birgitte